

การจัดลำดับงานโดยกฎความสำคัญ

วชิรพงษ์ สาลีสิงห์*

wachirapong@ftpi.or.th

ในกรณีที่มีเครื่องจักรหรือสถานีการทำงานเดียว วิธีการจัดลำดับงานที่เหมาะสมหมายถึงการจัดลำดับของการทำงานที่ทำให้เวลาในการทำงานทั้งหมด (Total Lead Time) สั้นที่สุด สามารถกระทำได้โดยใช้เทคนิคของการจัดลำดับงานโดยใช้กฎความสำคัญ (Priority Rule for Dispatching Jobs) ซึ่งกระทำโดยการจัดงานตามลักษณะ 4 แบบ ได้แก่ FCFS, SPT, EDD และ LPT แล้วทำการเปรียบเทียบการจัดงานในแต่ละลักษณะจากค่าดัชนีชี้วัด 4 ตัว คือ Average Completion Time, %Utilization, Average Number of Jobs in System และ Average Job Lateness จากนั้นจึงเลือกลักษณะของการจัดงานที่ทำให้ค่าดัชนีดังกล่าวดีที่สุด แต่โดยปกติแล้วค่าดัชนีชี้วัดดังกล่าวไม่สามารถระบุลงไปได้อย่างเด่นชัดว่าการจัดงานตามลักษณะใดจะดีที่สุด เพราะโดยมากแล้วการจัดงานในแต่ละลักษณะมักจะมีทั้งข้อดีและข้อเสีย ดังนั้นเพื่อตัดสินใจเลือกลักษณะที่เหมาะสมในการจัดลำดับของการทำงาน เราจึงใช้เทคนิคการตัดสินใจแบบลำดับขั้นเชิงวิเคราะห์ (Analytical Hierarchy Process: AHP) เข้ามาช่วยในการตัดสินใจเลือกลักษณะของการจัดลำดับงานให้สอดคล้องกับความต้องการของเรามากขึ้น

1. การจัดลำดับงานโดยกฎความสำคัญ (Priority Rule for Dispatching Jobs)

สำหรับงานที่ผ่านการทำงานเพียงขั้นตอนเดียวหรือสถานีการทำงานเดียว เช่น การผ่านชิ้นงานเข้าเครื่อง CNC หรือเครื่องจักรอื่นๆ การวางแผนการผลิตของสินค้าที่ผ่านกระบวนการแปรรูปในขั้นตอนเดียว หรือ ลักษณะการทำงานใดๆ ก็ตามที่เสร็จสิ้นภายในหนึ่งขั้นตอนของการทำงานหรือในหนึ่งสถานีการทำงาน เราสามารถจัดลำดับงานให้เหมาะสม ซึ่งหมายถึง การจัดลำดับงานที่ทำให้เวลาโดยรวมทั้งหมดของการทำงาน (Total Lead Time) สั้นที่สุดโดยใช้เทคนิคของการจัดลำดับงานโดยกฎความสำคัญ ซึ่งกระทำได้โดยการจัดงานใน 4 ลักษณะดังต่อไปนี้

1.1 First Come First Serve: FCFS

เป็นการจัดลำดับงานโดยให้ทำงานที่เข้ามาก่อนเป็นอันดับแรกและทำงานที่เข้ามาทีหลังเป็นอันดับต่อไป ซึ่งหากพิจารณาจากเกณฑ์การวัดประสิทธิภาพการผลิตแล้ว วิธี FCFS จะเป็นวิธีที่ไม่ค่อยดีนัก แต่ถ้าพิจารณาในแง่ของความเป็นธรรมแล้ว งานที่เข้ามาก่อนก็ควรจะได้รับบริการปฏิบัติก่อน ซึ่งข้อเสียที่เด่นชัดของการจัดงานตามวิธีดังกล่าวคืองานที่ใช้เวลาทำมากจะทำให้งานอื่นๆ ที่ตามมาต้องคอยนาน โดยทั่วไปแล้ววิธีการจัดงานแบบ FCFS เหมาะกับงานด้านการให้บริการ เช่น งานร้านอาหาร โรงภาพยนตร์ และธนาคาร เป็นต้น

1.2 Shortage Processing Time: SPT

หมายถึงการจัดลำดับความสำคัญของการทำงานโดยให้ทำงานที่ใช้เวลาสั้นที่สุดก่อนแล้วจึงค่อยทำงานที่ใช้เวลามากเป็นลำดับถัดไป จะเห็นได้ว่า SPT เป็นวิธีที่มุ่งในการลดเวลาแล้วเสร็จของงานแต่ละงานและพยายามทำให้งานต่างๆ ออกจากกระบวนการผลิตไปให้เร็วที่สุด ข้อดีของการจัดงานแบบ SPT คือ เวลาโดยเฉลี่ยของงานในระบบจะต่ำที่สุดทำให้เกิดสินค้าคงเหลือในระหว่างการผลิตน้อยและสามารถประหยัดพื้นที่ในการจัดเก็บ แต่ข้อเสียของ SPT คืองานที่ใช้เวลาในการผลิตนานๆ มักถูกผลักไปอยู่ในอันดับท้ายทำให้มีเกิดการรอคอย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่เกิดมีงานใหม่เข้ามาแทรกอยู่เสมอๆ และเป็นงานที่ใช้เวลาน้อยกว่า ซึ่งหากใช้ SPT ในการจัดลำดับ งานที่เข้ามาแทรกก็จะได้รับการจัดอันดับให้ทำก่อน ทำให้งานที่ใช้เวลาในการผลิตนานๆ เกิดการรอคอยที่นานมากยิ่งขึ้นไปเรื่อยๆ

*หัวหน้าฝ่ายปรึกษาแนะนำ

สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ

1.3 Earliest Due Date: EDD

หมายถึงการจัดลำดับความสำคัญในการทำงานโดยให้ทำงานที่มีกำหนดส่งมอบเร็วที่สุดก่อนแล้วจึงค่อยทำงานที่มีกำหนดส่งมอบนานกว่าเป็นลำดับถัดไป โดยทั่วไปแล้ว EDD เป็นวิธีที่มุ่งเน้นลดการล่าช้าจากกำหนดการส่งมอบงาน ถึงแม้ว่าวิธีนี้จะดูสมเหตุสมผลและเป็นวิธีที่นิยมใช้ปฏิบัติกันโดยทั่วไปก็จริง แต่วิธีการดังกล่าวอาจทำให้มีจำนวนงานที่เข้ามาในระบบมากกว่าวิธีการอื่นๆ (หมายถึง พนักงานจะมั่งงานยุ่งอยู่ตลอดเวลา) และทำให้เกิดสินค้าคงเหลือระหว่างผลิตสูง เนื่องจากในการจัดลำดับการทำงานตามหลักของ EDD นั้นไม่ได้มีการนำเอาเวลาที่ใช้ในการทำงานมาพิจารณาด้วย

1.4 Longest Processing Time: LPT

หมายถึงการจัดลำดับความสำคัญในการทำงานโดยให้ทำงานที่ใช้เวลามากที่สุดเป็นอันดับแรกแล้วจึงค่อยทำงานที่ใช้เวลาน้อยกว่าเป็นอันดับถัดมา โดยทั่วไปแล้ว LPT มักจะเป็นวิธีที่ส่งผลเสียต่อประสิทธิภาพโดยรวมของการผลิตมากกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับวิธีอื่นๆ เพราะการจัดงานแบบ LPT มักทำให้เวลาที่ใช้ในการผลิตงานทั้งหมดนานและยังทำให้ประสิทธิภาพการใช้งานทรัพยากรด้านการผลิต (เครื่องจักร กำลังคน ฯลฯ) ต่ำอีกด้วย แต่ข้อดีของการจัดงานแบบ LPT ประการหนึ่งก็คือสามารถสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานให้แก่พนักงานได้เนื่องจากเมื่องานยากๆ ที่ใช้เวลานานผ่านไปแล้วก็เหลือแต่งานง่ายๆ ที่ใช้เวลาไม่นาน ทำให้กำลังใจในการทำงานดีขึ้น

2. ดัชนีชี้วัดประสิทธิภาพในการจัดลำดับความสำคัญ

เกณฑ์การตัดสินใจในการเลือกการจัดลำดับของงานตามแบบหนึ่งแบบใดใน 4 แบบดังกล่าวข้างต้น สามารถพิจารณาได้จากค่าดัชนีชี้วัด 4 ตัวดังต่อไปนี้

2.1 Average Completion Time

คือเวลาโดยเฉลี่ยทั้งหมดของการแล้วเสร็จของงาน ซึ่งหาได้จากการนำเอาเวลาที่ใช้ในการทำงาน (Processing Time) และเวลาที่ต้องรอคอยการเข้าผลิต (Idle Time) ของทุกๆ งานมารวมกัน ซึ่งเรียกรวมกันว่า “เวลาทั้งหมดในการทำงาน” (Total Flow Time) แล้วนำเวลาดังกล่าวนี้มาหารด้วยจำนวนงานทั้งหมดที่มี ก็จะได้ค่าเฉลี่ยของการทำงานในงานแต่ละงาน หรือสามารถเขียนเป็นสมการได้ดังต่อไปนี้

$$\text{Average Completion Time} = (\text{Total Flowtime Time}) / (\text{No. Of Jobs}) \quad (1)$$

2.2 %Utilization

เป็นดัชนีชี้วัดความสามารถในการใช้ทรัพยากรต่างๆ ในการผลิตโดยจะเน้นหนักในเรื่องของเวลาที่ต้องสูญเสียไปเนื่องจากการรอคอย (Idle Time) เป็นสำคัญ ซึ่งหากจัดลำดับความสำคัญในการทำงานได้ดีก็จะส่งผลให้เวลาที่ต้องรอคอยการผลิตของแต่ละงานลดน้อยลงและทำให้ประสิทธิภาพในการใช้ทรัพยากรในการผลิตต่างๆ สูงตามไปด้วย ในการหาค่าดัชนี Utilization สามารถหาได้จากสมการดังต่อไปนี้

$$\% \text{ Utilization} = (\text{Total Processing Time}) / (\text{Total Flow Time}) \quad (2)$$

Total Processing Time = เวลาที่ใช้ในการทำงานทั้งหมดของแต่ละงานรวมกัน

Total Flow Time = เวลาที่ใช้ในการทำงานบวกกับเวลาที่ต้องสูญเสียไปเนื่องจากการรอคอยของแต่ละงานรวมกัน

2.3 Average No. Of Jobs In System

คือค่าเฉลี่ยของจำนวนงานที่เข้ามาในระบบต่อหน่วยเวลา เป็นดัชนีที่ชี้วัดปริมาณภาระงานที่มีแก่พนักงานว่ามากน้อยเพียงใด ในบางครั้งการจัดลำดับของการทำงานในแบบต่างๆ อาจจะทำให้เวลาแล้วเสร็จของงานเท่าๆ กัน แต่ถ้าหากมาพิจารณาที่ค่าดัชนีดังกล่าวนี้อาจพบว่าวิธีการจัดลำดับงานแบบหนึ่งอาจให้ค่าเฉลี่ยของจำนวนงานที่ทำต่อหน่วยเวลาสูงกว่าอีกแบบหนึ่ง ซึ่งหมายความว่าในการจัดงานแบบที่ให้ค่าเฉลี่ยของจำนวนงานที่ทำต่อหน่วยเวลาสูงนั้นพนักงานจะมีภาระงานหนัก (งานยุ่ง) มากกว่าแบบที่ให้ค่าเฉลี่ยของจำนวนงานที่ทำต่อหน่วยเวลาน้อยกว่า ในการหาค่าดัชนีดังกล่าวสามารถหาได้จากสมการดังต่อไปนี้

$$\text{Average No. Of Jobs In System} = (\text{Total Flow Time}) / (\text{Total Processing Time}) \quad (3)$$

2.4 Average Job Lateness

หมายถึงค่าเฉลี่ยของการล่าช้าของงานแต่ละงานเมื่อเทียบกับกำหนดแล้วเสร็จ (Due Date) ค่าดัชนีตัวนี้มักได้รับความสนใจมากเป็นพิเศษ เนื่องจากในทางปฏิบัติแล้วการจัดงานโดยมุ่งเน้นในเรื่องของการลดการส่งมอบงานที่ล่าช้ามักเป็นสิ่งสำคัญเสมอ แต่ถึงกระนั้นก็ตาม หากเรามุ่งความสนใจในดัชนีชี้วัดตัวนี้มากเกินไปโดยไม่พิจารณาถึงค่าดัชนีตัวอื่นๆ ประกอบ แน่นอนว่าประสิทธิภาพโดยรวมของการผลิตย่อมต่ำลงถึงแม้ว่าเราจะไม่มีการส่งมอบงานที่ล่าช้าเลยก็ตาม ที่ในการหาค่าดัชนี Average Job Lateness สามารถหาได้จากสมการดังต่อไปนี้

$$\text{Average Job Lateness} = (\text{Total Late Days}) / (\text{No. Of Jobs}) \quad (2)$$

Total Late Days คือจำนวนวันทั้งหมดในการส่งมอบงานที่ล่าช้ากว่ากำหนดของทุกงานรวมกัน

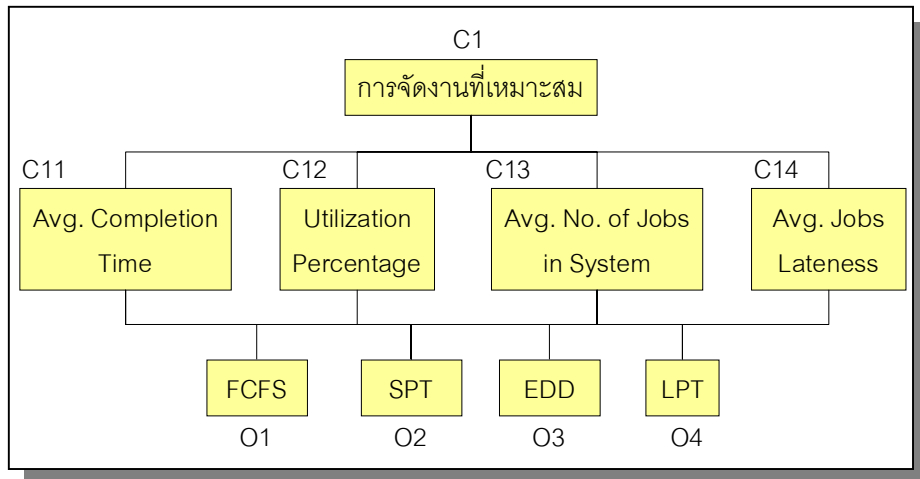
No. Of Jobs คือจำนวนงานทั้งหมดที่มีในสถานประกอบการนั้น

3. การตัดสินใจเลือกการจัดงานที่เหมาะสม

เมื่อเราทดลองจัดงานทั้งหมดที่มีเข้ามาในสถานประกอบการผลิตตามลักษณะของการจัดงานทั้ง 4 ชนิดแล้ว คือ FCFS, SPT, EDD และ LPT และได้ทำการหาค่าดัชนีชี้วัดทั้ง 4 ตัวนั้นได้แก่ Average Completion Time, %Utilization, Average No. Of Jobs In The System และ Average Job Lateness สำหรับการจัดงานในแต่ละแบบเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ขั้นตอนถัดไปซึ่งถือว่าเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญที่สุด คือเราจะมาทำการเปรียบเทียบลักษณะของการจัดงานในแต่ละแบบว่าแบบใดให้ภาพรวมของประสิทธิภาพในการผลิตดีที่สุด ซึ่งทำได้โดยการพิจารณาจากค่าดัชนีชี้วัดทั้งสี่ตัวของการจัดงานในแต่ละแบบประกอบกัน หากการจัดงานแบบใดให้ภาพรวมของดัชนีชี้วัดทั้งสี่ตัวที่ดีที่สุดก็ควรเลือกการจัดงานแบบดังกล่าว แต่ในความเป็นจริงแล้ว การเลือกวิธีการจัดงานที่เหมาะสมนั้นไม่อาจกระทำได้ง่าย เนื่องจากการจัดงานในแต่ละลักษณะมักจะมีทั้งข้อดีและข้อเสียปนกันไป ทำให้ค่าดัชนีชี้วัดทั้งสี่ตัวไม่อาจจะชี้ชัดลงไปได้ว่าวิธีการจัดงานแบบใดดีที่สุด ทางออกของการแก้ปัญหาในจุดนี้คือการเลือกใช้เทคนิคของการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพเพื่อช่วยทำให้การเลือกวิธีการจัดงานที่เหมาะสมเป็นไปอย่างถูกต้องและตรงกับความต้องการมากขึ้น ซึ่งเทคนิคที่ว่านี้ก็คือ กระบวนการตัดสินใจลำดับชั้นเชิงวิเคราะห์ (Analytical Hierarchy Process: AHP) ซึ่งเป็นวิธีที่พิสูจน์แล้วว่ามีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับ

กันอย่างแพร่หลายในแขนงของการตัดสินใจต่างๆ มากมาย สำหรับรายละเอียดของเทคนิคการตัดสินใจดังกล่าวคงจะขอ
ละไว้ไม่กล่าวถึงในที่นี้ แต่ขอให้ศึกษาเองจากตำราทางด้าน AHP ที่มีอยู่มากมายในขณะนี้

ในการตัดสินใจเลือกวิธีการจัดงานที่เหมาะสมภายใต้หลัก AHP เราสามารถสร้างแบบจำลองของลำดับชั้นในการ
ตัดสินใจได้ดังรูปที่ 1

รูปที่ 1: แบบจำลองที่ใช้ในการเลือกการจ้างงานที่เหมาะสม

จากรูปที่ 1 พบว่าในการเลือกการจ้างงานที่เหมาะสมใน 4 แบบ (O1-O4) ประกอบไปด้วยเกณฑ์การตัดสินใจทั้งหมด 4 ตัวด้วยกัน (C11-C14) ซึ่งก็คือค่าดัชนีชี้วัดต่างๆ ทั้ง 4 ตัวนั่นเอง ในการเปรียบเทียบลักษณะของการจ้างงานทั้ง 4 วิธีภายใต้เกณฑ์การตัดสินใจหนึ่งๆ กระทำได้โดยการพิจารณาค่าดัชนีชี้วัดของเกณฑ์การตัดสินใจที่เรากำลังให้ความสนใจ แล้วทำการเปรียบเทียบว่าในแต่ละแบบของจ้างงานแบบต่ำๆ นั้น ค่าดัชนีดังกล่าวต่างกันเป็นกี่เท่า เช่น หากเรากำลังตัดสินใจเลือกการจ้างงานที่เหมาะสมภายใต้เกณฑ์ C11 ดังนั้นหากจะพิจารณาเปรียบเทียบระหว่างการจ้างงานแบบ FCFS และ SPT ภายใต้เกณฑ์ C11 ก็ทำได้โดยการนำค่าดัชนีชี้วัด C11 ของการจ้างงานแบบ FCFS ตั้งแล้วหารด้วยค่าดัชนีชี้วัด C11 ของการจ้างงานแบบ SPT เราก็จะได้คำตอบว่าภายใต้เกณฑ์การตัดสินใจ C11 นั้น การจ้างงานแบบ SPT ดีกว่า FCFS กี่เท่า เป็นต้น

ในส่วนของการกำหนดน้ำหนักของเกณฑ์การตัดสินใจหลักแต่ละตัว (C11-C14) สามารถกระทำได้โดยการพิจารณาดูจากนโยบายของบริษัทเป็นสำคัญ เช่น เมื่อเทียบระหว่างเกณฑ์ C11 กับเกณฑ์ C14 แล้ว นโยบายของบริษัทต้องการเน้นที่การส่งมอบให้เกิดความล่าช้า น้อยที่สุดเป็นสำคัญมากกว่าการให้ความสำคัญต่อเวลาที่ใช้ในการผลิต ดังนั้นจากนโยบายดังกล่าวนี้ น้ำหนักของเกณฑ์ C14 จึงควรมากกว่าเกณฑ์ C11 โดยจะมากกว่าเป็นกี่เท่าสามารถทำการสำรวจความเห็นของผู้บริหารในระดับต่างๆ

4. กรณีศึกษาในเรื่องของการจัดลำดับความสำคัญในการทำงาน

เพื่อความเข้าใจในเรื่องของการจัดลำดับความสำคัญในการทำงาน จึงขอยกกรณีศึกษาของการทำงานในสถานประกอบการแห่งหนึ่งซึ่งมีจำนวนงานและรายละเอียดของเวลาในการทำงานรวมถึงกำหนดส่งดังตารางที่ 1

PROCESSING TIME		JOB DUE DATE
JOB	(DAYS)	(DAYS)
A	6	8
B	2	6
C	8	18
D	3	15
E	9	23

ตารางที่ 1: แสดงรายละเอียดของงานในสถานประกอบการผลิต

ในขั้นแรกเราต้องทดลองจัดลำดับของงานที่เข้ามาในสถานประกอบการผลิตดังกล่าวตามลักษณะทั้ง 4 แบบ และหาค่าดัชนีชี้วัดทั้ง 4 ตัว ในแต่ละแบบด้วย ซึ่งสามารถกระทำได้ดังแสดงในตารางที่ 2 สำหรับการจัดงานในแบบ FCFS ตารางที่ 3 สำหรับการจัดงานแบบ SPT ตารางที่ 4 สำหรับการจัดงานแบบ EDD และ ตารางที่ 5 สำหรับการจัดงานแบบ LPT

JOB	PROCESSING TIME (DAYS)	FLOW TIME	JOB DUE DATE (DAYS)	JOB LATENESS
A	6	6	8	0
B	2	8	6	2
C	8	16	18	0
D	3	19	15	4
E	9	28	23	5
TOTAL	28	77		11
FCFS				
Average Completion Time = 77 / 5 = 15.4 Days				
(Sum of Total Flow Time / No. of Jobs)				
Utilization = 28 / 77 = 36.4%				
(Total Processing Time / Sum of Total Flow Time)				
Average No. of Jobs in System = 77 / 28 = 2.75 Jobs				
(Sum of Total Flow Time / Total Processing Time)				
Average Job Lateness = 11 / 5 = 2.2 Days				
(Total Late Days / No of Jobs)				

ตารางที่ 2: FCFS

JOB	PROCESSING TIME (DAYS)	FLOW TIME	JOB DUE DATE (DAYS)	JOB LATENESS
B	2	2	6	0
D	3	5	15	0
A	6	11	8	3
C	8	19	18	1
E	9	28	23	5
TOTAL	28	65		9
SPT				
Average Completion Time = 65 / 5 = 13 Days				
(Sum of Total Flow Time / No. of Jobs)				
Utilization = 28 / 65 = 43.1%				
(Total Processing Time / Sum of Total Flow Time)				
Average No. of Jobs in System = 65 / 28 = 2.32 Jobs				
(Sum of Total Flow Time / Total Processing Time)				
Average Job Lateness = 9 / 5 = 1.8 Days				
(Total Late Days / No of Jobs)				

ตารางที่ 3: SPT

JOB	PROCESSING TIME (DAYS)	FLOW TIME (DAYS)	JOB DUE DATE (DAYS)	JOB LATENESS
B	2	2	6	0
A	6	8	8	0
D	3	11	15	0
C	8	19	18	1
E	9	28	23	5
TOTAL	28	68		6
EDD				
Average Completion Time = 68 / 5 = 13.6 Days				
(Sum of Total Flow Time / No. of Jobs)				
Utilization = 28 / 68 = 41.2%				
(Total Processing Time / Sum of Total Flow Time)				
Average No. of Jobs in System = 68 / 28 = 2.43 Jobs				
(Sum of Total Flow Time / Total Processing Time)				
Average Job Lateness = 6 / 5 = 1.2 Days				
(Total Late Days / No of Jobs)				

ตารางที่ 4: EDD

JOB	PROCESSING TIME (DAYS)	FLOW TIME (DAYS)	JOB DUE DATE (DAYS)	JOB LATENESS
E	9	9	23	0
C	8	17	18	0
A	6	23	8	15
D	3	26	15	11
B	2	28	6	22
TOTAL	28	103		48
LPT				
Average Completion Time = 103 / 5 = 20.6 Days				
(Sum of Total Flow Time / No. of Jobs)				
Utilization = 28 / 103 = 27.2%				
(Total Processing Time / Sum of Total Flow Time)				
Average No. of Jobs in System = 103 / 28 = 3.68 Jobs				
(Sum of Total Flow Time / Total Processing Time)				
Average Job Lateness = 48 / 5 = 9.6 Days				
(Total Late Days / No of Jobs)				

ตารางที่ 5: LPT

	FCFS	SPT	EDD	LPT
Average Completion Time	15.4	13	13.6	20.6
(Sum of Total Flow Time / No. of Jobs)				
Utilization	36.40%	43.10%	41.20%	27.20%
(Total Processing Time / Sum of Total Flow Time)				
Average No. of Jobs in System	2.75	2.32	2.43	3.68
(Sum of Total Flow Time / Total Processing Time)				
Average Job Lateness	2.2	1.8	1.2	9.6
(Total Late Days / No of Jobs)				

ตารางที่ 6: สรุปค่าดัชนีในการจัดลำดับความสำคัญของงานในแต่ละแบบ

จากตารางที่ 6 หากเรามองดูโดยภาพรวมแล้ว SPT น่าจะเป็นวิธีที่ดีที่สุด เพราะให้ค่าดัชนีที่ดีกว่าการจัดงานในแบบลักษณะอื่นๆ ถึง 3 ตัว แต่หากเราพิจารณาดูที่ค่าเฉลี่ยของการล่าช้าของงานเรากลับพบว่า EDD ให้ค่าที่ดีกว่า ซึ่งอาจทำให้เราเกิดความสับสนได้ในกรณีที่บริษัทมีนโยบายการส่งมอบที่ตรงเวลาและให้มีความล่าช้าน้อยที่สุด ดังนั้นเพื่อให้การตัดสินใจเลือกวิธีการจัดงานเป็นไปอย่างมีระบบ เราจึงใช้ AHP เข้ามาช่วยแสดงผลของการตัดสินใจไว้ดังตารางที่ 7

Weight	0.21	0.19	0.17	0.43	SUM
C1	C11	C12	C13	C14	
FCFS	0.25	0.25	0.25	0.23	24.1%
SPT	0.29	0.29	0.29	0.29	28.9%
EDD	0.28	0.28	0.28	0.43	34.2%
LPT	0.18	0.18	0.18	0.05	12.8%

ตารางที่ 7: แสดงตัวแบบการตัดสินใจในการเลือกการจัดงานที่เหมาะสม

จากตารางที่ 7 พบว่าน้ำหนักของเกณฑ์การตัดสินใจแต่ละเกณฑ์ดังที่แสดงในรูปที่ 1 ได้ถูกถ่วงน้ำหนักโดยเกณฑ์ C11 มีความสำคัญหรือน้ำหนักเท่ากับ 21%, เกณฑ์ C12 มีความสำคัญหรือน้ำหนักเท่ากับ 19%, เกณฑ์ C13 มีความสำคัญหรือน้ำหนักเท่ากับ 17% และเกณฑ์ C14 มีความสำคัญหรือน้ำหนักเท่ากับ 43% ตามลำดับ และในส่วนของ การเปรียบเทียบวิธีการจัดงานในแต่ละวิธีภายใต้เกณฑ์การตัดสินใจหนึ่งๆ ก็ทำได้โดยการใช้การพิจารณาเปรียบเทียบจากค่าดัชนีชี้วัดในแต่ละแบบของการจัดงานนั้น เช่น ภายใต้เกณฑ์การตัดสินใจ C11 เราพบว่า SPT มีความสำคัญมากที่สุดคือ 29% และถ้าหากเราพิจารณาภายใต้เกณฑ์การตัดสินใจ C14 พบว่า EDD มีความสำคัญที่สุดคือ 43% แต่ถ้าหากพิจารณาภาพโดยรวมทั้งหมดภายใต้การถ่วงน้ำหนักของเกณฑ์หลักแต่ละเกณฑ์ เช่น ความสำคัญของ FCFS คือ $(0.21)(0.25) + (0.19)(0.25) + (0.17)(0.25) + (0.43)(0.23) = 24.1\%$ เป็นต้น ดังนั้นเราพบว่า EDD จะเป็นวิธีที่มีความสำคัญที่สุดคือ 34.2% ดังนั้นการจัดงานที่เหมาะสมในกรณีนี้คือ EDD นั่นเอง